

Portal Województwa Lubuskiego

Jerzy Kazimierz Smorawiński

Kategoria - Archiwum

Data publikacji -14 grudnia 2017 godz. 11:13

Zasłużony dla Województwa Lubuskiego

Uchwała Nr XXXI/495/17

Sejmiku Województwa Lubuskiego

z dnia 24 maja 2017 roku

Jerzy Kazimierz Smorawiński - profesor nauk medycznych. W latach 1984-1992 kierownik Zakładu Medycyny Sportowej Akademii Wychowania Fizycznego w Poznaniu, 1992-1996 - Prorektor ds. studenckich AWF w Poznaniu, 1996-2002 - Rektor AWF w Poznaniu i w latach 2008-2016 Rektor AWF w Poznaniu, którego Zamiejscowy Wydział Kultury Fizycznej znajduje się w Gorzowie Wielkopolskim.

Autor licznych prac (ponad 100) z zakresu fizjologii wysiłku fizycznego publikowanych w czasopismach krajowych i zagranicznych. Kierownik 3 projektów badawczych finansowanych z Komitetu Badań Naukowych.

Brał udział w kształceniu lekarzy w zakresie specjalizacji z medycyny sportowej. Promotor 10 prac doktorskich. Recenzent 8 prac habilitacyjnych, dorobku naukowego w związku z ubieganiem się o tytuł profesora (5) i w postępowaniu o nadanie tytułu doktora honoris causa (3) oraz opiekun ponad 120 prac magisterskich. Autor i współautor rozdziałów w podręcznikach oraz licznych prac popularnych i edukacyjnych z zakresu medycyny sportowej i zwalczania dopingu w sporcie, m.in. „Poradnik czystego sportu”, „Implementacja Kodeksu WADA”, „Medyczna kwalifikacja do sportu”, „Dozwolone i zabronione wspomaganie

zdolności wysiłkowych człowieka”.

Lekarz reprezentacji olimpijskiej i narodowej hokeja na trawie (1974-1996), członek Zarządu Polskiego Związku Hokeja na Trawie (1975-1991), prezes PZHT (1991-2001), honorowy Prezes Polskiego Związku Hokeja (od 2001), członek Komisji Lekarskiej Międzynarodowej Federacji Hokeja (1980-2006), członek Rady Międzynarodowej Federacji Hokeja (1994-2002), medyczny doradca Komitetu Wykonawczego Europejskiej Federacji Hokeja (1994-2004), członek Zarządu Polskiego Komitetu Olimpijskiego (1989-1992), przewodniczący Rady Kultury Fizycznej przy Prezydencie RP (1993-1995), członek Komitetu Wykonawczego Europejskiej Federacji Hokeja (2007-2013) i doradca Ministra Sportu i Turystyki (2008-2011).

Uczestniczył w powołaniu licznych Szkolnych Klubów Sportowych i utworzeniu w Poznaniu jedynej w Polsce Szkoły Mistrzostwa Sportowego szkolącej także zawodników hokeja na trawie, doprowadzeniu do budowy pierwszego w Polsce boiska o sztucznej nawierzchni w 1992 r., organizacji Pucharu Interkontynentalnego w 1993 r., powołaniu akademickiej sekcji hokeja na trawie AZS AWF Poznań, powołaniu specjalizacji trenerskiej na AWF w Poznaniu i utworzeniu na Akademii Wychowania Fizycznego Narodowego Centrum Szkolenia w hokeju na trawie.

Przewodniczący Komisji do Zwalczania Dopingu w Sporcie (1993-2006). Przedstawiciel Polski w Grupie Monitorującej Konwencję Antydopingową Rady Europy (1993-2006). Z ramienia rządu RP w latach 1999-2002 uczestnik we wszystkich (8) spotkaniach Międzyrządowej Grupy Konsultacyjnej, wypracowującej zasady funkcjonowania i organizacji Światowej Agencji Antydopingowej. Uczestnik Światowych Konferencji Antydopingowych w 1999 r. w Lozannie, w 2003 w Kopenhadze i w 2013 w Johannesburgu. Uczestnik spotkań ministrów odpowiedzialnych za sport: Bratysława 2000 i Warszawa 2002. Autor Protokołu Dodatkowego do Europejskiej Konwencji Antydopingowej (2002). Przedstawiciel Polski w Grupie Ekspertów Unii Europejskiej ds. Dopingu w latach 2009-2011 i od 2009 ponownie przewodniczący Komisji do Zwalczania Dopingu w Sporcie.

W okresie przewodniczenia Komisji do Zwalczania Dopingu w Sporcie stworzono zgodny z wymogami Europejskiej Konwencji Zwalczania Dopingu i Światowej Agencji Antydopingowej system organizacyjny zwalczania dopingu w Polsce, dostosowano ustawową legislację do Światowego Kodeksu Antydopingowego, Zakład Badań Antydopingowych Instytutu Sportu w Warszawie uzyskał akredytację I stopnia Światowej Agencji Antydopingowej (2014) a Komisja do Zwalczania Dopingu uzyskała certyfikat ISO 2000 w zakresie Zarządzania Jakością.

Członek m.in. Rady Naukowej Instytutu Sportu w Warszawie (od 1994), Prezes Polskiego Towarzystwa Medycyny Sportowej (1996-2002), konsultant krajowy w dziedzinie medycyny sportowej (2001-2010) i honorowy Prezes Polskiego Towarzystwa Medycyny Sportowej (od 2014).

Senator RP (1997-2001 i 2001-2005).

Otrzymał m.in.: Odznakę Honorową za Zasługi dla Rozwoju Województwa

Poznańskiego (1980), Srebrny Krzyż Zasługi (1986), Nagrodę Indywidualną Prezesa Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki (1992), tytuł Wielkopolanina Roku za działalność na rzecz sportu przyznany przez Dziennik Poznański (1992), Złoty Medal im. J. Śniadeckiego (1992), Złotą Odznakę Zasłużony Działacz Kultury Fizycznej (1993), Medal Edukacji Narodowej (1994), Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski – za działalność na rzecz sportu i propagowanie idei olimpijskiej (1997), Lider Pracy Organicznej (2009) i Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski (2011).